Pois: „Seepäraſt, et nemad häſti Hebrea keelt mõiſtwad.“

Ühes ſeltskonnas korjati waeste heaks raha. Noor mees, kes korjaja oli ning taldrekuga ringi käis, tuli kaa peale teiste ühe ihnu rikka juure.

„M'a ei wõi kedagi anda, mul pole iſi kedagi!“ ütles ihnus.

„Noh,“ wastas noormees, „ſiis wõtke aga ſiit taldreku pealt; ſeſt ſee korjatus on ju waeste tarwiks!“

Soldat, kes ſõa ajal wahi peal ſeiſis, hüüdis oma ohwitſerile: „Herra leitnant, ma olen kahte waenlaſt wangi wõtnud!“

Leitnant: „Too neid ſeia!“

Soldat: „M'a ei wõi mitte, naad hoiawad mind kinni!“

Teekäija: „Mis maksab portſion praadi?“

Trahteri teener: „35 kop.“

Teekäija: „Ja ſouſt?“

Trahteri t.: „Saab rahata juure antud.“

Teek.: „Ja leib?“

Trahteri t.: „Saab kaa muidu kauba peale!“

Teek.: „Soo! ſiis andke mulle ſousti ja leiba, ſiis mul pole kedagit maksta!“

Koolmeister: „Kuule weike Jüts, kas ſ'a wõid ütelda, mitu jalgu hobuſel on?“

Jüts: „Kuus!“

Koolm.: „Kuda nii? ſee ei pole mitte õige!“

Jüts: „Kui tema peal ratſa sõidetakſe, ſiis on tal ju kuus.“

„Täna on esmaspäew, ja ſee on pühapäewa wend,“ ütles kingiſep Tõns, kui t'a oma sõbradega kõrtſi purjetama läks.

Pois hojus jõe ſees ja pidi ärauppuma. Seal nägi t'a ühte teekäijat, kes mööda läks, ja hüüdis temale: „Aita mind!“ Teekäija aga hakkas poiſi noomima ja temaga taplema, et t'a nii ettewaatmata oli olnud; pois aga hüüdis: „Hea küll, hea küll! aita mind enne; päraſt wõid ſ'a minuga tapelda, nii palju kui tahtes!“

Mis on tänu?

Tänu on, kui Mats mulle ſaia annab, ja m'a temale ſellewastu kõrwa lopſu annan!

Eesti-ma rahwa Kalender 1881, lk. 33